

venhed, eller som økonomiministeren betegne-
de det: det er historisk set det vigtigste, der er
sket i EU, siden EU blev startet.

Det er klart, at der er tale om en meget vigtig
politisk beslutning, men det er også klart, at der
er tale om en skelsættende beslutning også set
fra et dansk synspunkt, og det er det, vi skal
drøfte i dag.

Det, der sker nytårsnat, er, at der ikke læn-
gere kan spekuleres mod tyske D-mark, finske
mark, italienske lire, franske franc, belgiske og
luxemburgske franc, hollandske gylden, spans-
ke pesetas, portugisiske escudos, irske pund
og østrigske schilling.

Med andre ord er spekulanterne pludselig i
en situation, hvor noget af det eneste, man kan
spekulere imod i Europa, er den danske krone.
Det er deri, risikoen består, og det er det, vi
fra Venstres side føler regeringen ikke i til-
strækkelig grad har orienteret befolkningen om.

Vi mener faktisk modsat den socialdemokra-
tiske ordfører, hr. Buksti, at regeringen ikke ale-
ne er forpligtiget til at forklare, hvilken situa-
tion vi har bragt os selv i ved at stå uden for
euroen, men også at regeringen er nødt til at
angive en løsningsmulighed. Og løsningen i
denne her sag er, at Danmark kommer med i
euroen. Det er den måde, hvorpå vi kan sikre
den danske krone, og det er den måde, hvorpå
vi kan sikre stabilitet i den danske økonomi.
Det mener jeg at man godt kunne gøre lidt mere
ud af at forklare.

Jeg har ikke behov for så meget på den ene
side og på den anden side, som hr. Buksti - i
hvert tilfælde i forslaget til vedtagelse - lægger
op til. Jeg synes, at der er behov for handling,
og at vi nu skal være opmærksomme på, at ti-
den er inde. Altså, det sker her om 3 uger - som
statsministeren også sagde det - og derefter er
den danske krone i en meget ubehagelig situa-
tion.

Der er ikke nogen i dag - hverken økonomi-
ministeren eller statsministeren - der kan gar-
antere, hvor den danske krone befinder sig den
4. januar, hvor det er første børsdag, og det er
mandag. Det er ingen i dag, der kan garantere
noget som helst om den danske valutakurs, for
det er Den Europæiske Centralbank, der fast-
lægger den. Vi aner ikke, om spekulanterne al-
lerede den første dag vil undersøge, hvad det er
for en aftale, som vi har lavet med Den Euro-
pæiske Centralbank.

Den aftale, vi har lavet med Den Europæiske
Centralbank, er jo også behæftet med megen

usikkerhed. Det er jo ikke ligesom i gamle dag
med EMS'en, som statsministeren også gjorde
meget rede for, hvor man havde Nyborgaftalen,
som jo forklarede, hvordan man i takt med, at
valutakurserne svingede i forhold til den fælles
fastsatte ramme, skulle gribe ind fra Fællesska-
bets side. Det er jo det, der er usikkerhed om i
dag. Vi ved ikke, om den danske valutakasse
skal være helt tom, før vi får hjælp. Vi ved ikke,
hvor længe Den Europæiske Centralbank vil
hjælpe os, hvis den danske krone kommer ud i
en krise.

Så det er en meget usikker situation, og den
eneste måde, hvorpå vi kan bringe os i sikker-
hed igen, er ved at give danskerne den folkef-
stemning, så de får en mulighed for at sige ja til
euroen, og så vi kan afskaffe den valutakurs-
usikkerhed, som i endnu højere grad vil være
der efter midnat nytårsaften.

Det er klart, at der er nogle økonomiske pro-
blemer forbundet for den enkelte dansker ved
at stå udenfor. Det drejer sig selvfølgelig først
og fremmest om en forhøjet rente. Det er jo den
risikopræmie, man betaler, ved at der er større
usikkerhed ved kronen end ved de andre kur-
ser. Vi har også for nylig set beregninger fra
Økonomiministeriet på, at vi får et lavere brut-
tonationalprodukt, vi får højere arbejdsløshed,
vi vil få færre investeringer, fordi tredjelandes
virksomheder vil foretrække at placere sine in-
vesteringer i eurolande frem for i Danmark. Så
vi får en hel masse konkrete økonomiske pro-
blemer, som går ud på over den enkelte dan-
sker.

Vi har jo i modsætning til den svenske krone
og det britiske pund valgt ikke at lade den dan-
ske krone flyde frit. Hvis man spekulerer mod
det britiske pund eller den svenske krone, kom-
mer der jo ikke en europæisk centralbank og
hjælper spekulanterne, ligesom der gør i den
danske situation. Og dér vil jeg så sige, at det er
en ulempe, vi selvfølgelig har påført os selv.

Her er jeg så enig med regeringen i, at det er
det bedste, vi kan gøre, når vi nu er i den situa-
tion, at vi ikke kan være fuldgyldige medlem-
mer i euroen. For selvfølgelig er vi enige i fast-
kurspolitikken, som har været ført siden 1982,
og vi mener ikke, at man løser nogen økonomi-
ske problemer i Europa ved at devaluere. Så det
er klart, at vi skal have en fastkurs, men det in-
debærer altså også en risiko. Der er ikke bare
tale om en aftale som i EMS'ens tid, hvor vi er
solidariske, og hvor Den Europæiske Central-
bank kommer os til hjælp ud i det blå.